

Jezus Chrystus prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek

Doketyzm gnostycki

Negował prawdziwe człowieczeństwo Chrystusa.

„Umiłowani, nie dowierzajcie każdemu duchowi, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków pojawiło się na świecie. Po tym poznajecie Ducha Bożego: każdy duch, który uznaje, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele, jest z Boga. Każdy zaś duch, który nie uznaje Jezusa, nie jest z Boga; i to jest duch Antychrysta, który - jak słyszeliście - nadchodzi i już teraz przebywa na świecie” (1 J 4, 1-3).

Adopcjonizm

Paweł z Samosaty twierdził, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym przez przybranie (adopcję). Sprzeciwił się mu synod w Antiochii.

Arianizm

Ariusz przyjmował, że „Syn Boży pochodził z nicości” i „z innej substancji niż Ojciec”. Sprzeciwił się mu pierwszy sobór powszechny w Nicei w 325 r. wyznając w *Credo*, że Syn Boży jest „zrodzony, a nie stworzony, współistotny Ojcu” (*homousios*).

Apolinaryzm

Apolinary z Laodycei głosił, że Jezus nie ma duszy ludzkiej. Sprzeciwił się mu drugi sobór powszechny w Konstantynopolu w 381 r.

Nestorianizm

Nestoriusz widział w Chrystusie osobę ludzką połączoną z Osobą Boską Syna Bożego. Przecistawiając się tej herezji, św. Cyryl Aleksandryjski i trzeci sobór powszechny w Efezie w 431 r. wyznali, że „Słowo, jednocząc się przez unię hipostatyczną z ciałem ożywianym duszą rozumną, stało się człowiekiem”.

Monofizytyzm

Natura ludzka jako taka przestała istnieć w Chrystusie, gdyż została przyjęta przez Boską Osobę Syna Bożego. Przeciwwstawiając się tej herezji, czwarty sobór powszechny w Chalcedonie w 451 r. wyznał: „jest jeden i ten sam Syn, nasz Pan Jezus Chrystus, doskonały w Bóstwie i doskonały w człowieczeństwie, prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek, złożony z duszy rozumnej i z ciała, współistotny Ojcu co do Bóstwa, współistotny nam co do człowieczeństwa, we wszystkim... z wyjątkiem grzechu" (Hbr 4, 15). Przed wiekami zrodzony z Ojca jako Bóg, w ostatnich czasach narodził się dla nas i dla naszego zbawienia jako człowiek z Maryi Dziewicy, Bożej Rodzicielki”.

„Jeden i ten sam Chrystus Pan, Syn Jednorodzony, ma być uznany w dwóch naturach bez pomieszania, bez zamiany, bez podziału i bez rozłączenia. Nigdy nie została usunięta różnica natur przez ich zjednoczenie, lecz właściwości każdej z nich są zachowane i zjednoczone w jednej osobie i w jednej hipostazie”.

